Andreea Chiselev, „Portretul unui muzician” Albert Guttman

(Grigore Constantinescu – 23 octombrie 2012)

Este impresionant, în jocul timpului, să citești o carte care rememorează personalitatea unui contemporan al generației tale, scrisă de un tânăr condeier venit dintr-o cu totul altă etapă de timp.

Este ceea ce evidențiază monografia dedicată pianistului Albert Guttman de Andreea Chiselev care, cu acest act editorial, își începe acum cariera muzicologică (Editura Muzicală 2012). Semnalăm semnificația momentului drept un dublu eveniment, felicitând autoarea și gândind cu tristețe la evocarea prietenului și colegului plecat prea devreme spre „Marele Dincolo”. Recunosc că am parcurs paginile cărții cu dorința confirmării amintirilor. Nu toate firește, deoarece o parte din existența lui Albert Guttman se desfășurase în zone geografice și culturale internaționale, mult depărtate de epicentrul bucureștean. Cunoșteam dorința Andreei Chiselev de a-și îndrepta spre acest subiect realizarea Lucrării de Licență. Nu am lecturat-o în această fază, iar ceea ce ni se oferă acum depășește desigur amprenta inițială. Reconstituirea portretului ilustrului pianist aparținător clanului discipolilor Floricăi Musicescu are marca de inventivitate și energia unui cercetător care se documentează parcurgând scrieri, sistematizând documente, dar și solicitând pe viu informații de la cei care l-au cunoscut pe artist.

Ar putea să ne pară rău că volumul nu are o anexă cu muzică înregistrată, dar autoarea ne trimite la audiții radio sau de discuri, la evenimente petrecute în deceniile anterioare. Deși este mai dificil să refaci opera unui interpret, comparativ cu cea a unui compozitor, Andreea Chiselev ocolește consemnările și preferă elaborarea comentariilor menite să se intersecteze, într-o manieră activă. Albert Guttman revine astfel către cei care l-au cunoscut sau l-au ascultat. În memoria mea îmi este restituit așa cum a fost, un om rafinat, înclinat spre meditație, nicidecum agresiv, prompt în reacții ca muzician datorită talentului și profesiei sale ridicate până la competitivitate. Este o satisfacție constatarea că însușirile sale multiple, umane și artistice, pot fi salvate din ceața trecutului prin acest volum monografic. Totodată, repet, nu poți evita regretul că muzicianul nu mai este, la modul concret, printre noi.

În oglinzile timpului, un condei tânăr, care nu l-a cunoscut, i-a reconstituit personalitatea, zugrăvind **„Portretul unui muzician”**, Albert Guttman, o ființă virtuală și credibilă, pe fila de carte. Numele pictoriței de cuvinte, vă reamintesc, este Andreea Chiselev.